

ἄεσιζώνων κη νεκρῶν, κη δ' ἔκαστ' ἀράξεως.
 δ' ἕκαστος ἀντὶ τοῦδ' ἔστιν: **δ' ἔξαστ' ἀράξεως** ἔ
 ψυχῆ κη τῶν μὲν πελαγῶν καὶ τῶν παθῶν
 ἀπὸ πείρω πε: **σὺ ζευζον** καὶ ἀρετῆς,
 ἔτ' ἔψυχ δωάμεν. κη ἀποζεύγνῃ τῶν τ
 τῶν παθῶν τυραννίδος: **ταὶ δ' ἔτι θυμῷ ὀρ**
 μῆς, ἔπειτα χαλίνῳ. καὶ δ' ἔτ' θυμῷ γάπη τῶν κη:
Ἡσυχίῃ κη προσευχῇ μέγιστα ὁ πλάσσει, αὐτῆ
 καὶ τ' νοῦν καθάριον. **δοξατὶ ἀπορτάζον**:
σωτῆρι ὠφέλει, μόνῃ τῶν κη, τῶν δ' ἄλοι πῶν
 ἀπιστῶν, προτιμωτῶρα ἡσυχίῃ: **τῶν δ' ἐν**
 προσῶ τ' σωτῆρι τοῦ τῶν ἐπιλέξαι. τῶ
 δ' ἔτε καὶ τῶ μῆσυχίῃ, τοῦ δ' ἐπὶ πῶ ἀπόσθη:
Ἡσυχίῃ ἀγαπᾷ, ὅ μὴ πάσχων τῶν τῶν κη.
 κη τῶν ἀνοῖς, ὅ μὴ δὲν ἔμα πῶν ἀνίνον:
διδασκαλος ἀληθινῆς ἡσυχίας ἔπειτα. ἢ
 ὅ ἔπαυ, ἀπρόσωπος διαμέ: **ἐκαστ' ἡσυχ**
 κείνῃ τῶν κη. τῶν τῶ ἀκρον τ' ἀρετῆς, ἢ τ'
 κη φθάσαν: **ἀνεκὰ** παθῶ ψιλὰ ποιᾷ τῶ
 νοή μὲν. ἀνεκὰ δ' ἐγνώσις, τῶ ἔπρη γνώσις τῶ
 εἰσισι: